

Кумчо Вълчо отъ жби умира,
та дойдохме тукъ да ги пломбирашъ.
Води ни при тебъ една позната —
нашата приятелка, Козата.
Стана Пѣтльо и съ присвити вежди
почна кума Лиса да преглежда,
Гледа — на очитѣ си не вѣрва
и напрѣга всичкитѣ си нерви.

„Та това е старата хитруша,
гдето снощи въ кривата скоруша,
гдето снощи въ китнитѣ овошки
изподуши двадесетъ кокошки.
А пъкъ туй е Вълчо — на поклади
гдето десетъ овни изпояде.
Трепна докторъ Пѣтльо и написа
две рецепти за Вълчанъ и Лиса.
И повика умни две патѣта,
даде имъ рецептитѣ въ ржцетѣ
да отидатъ въ близката аптека,
гдето е на горската пжтека.
Съсъ ржката таенъ знакъ имъ стори,
а следъ туй начена да мърмори:
— Много си, Лисано, месо яла,
та си малко нѣщо затлъстѣла.